

Trudno orzec, czy mamy tu do czynienia z reliktową populacją, która przetrwała okres silnego zanieczyszczenia rzeki, czy też z rekolonizacją rzeki. Bowiem z jednej strony stan rzeki poprawił się niedawno, z drugiej – z sąsiednich, lepiej zbadanych krain brak aktualnych danych o *D. latus*.

Paweł BUCZYŃSKI, Zakł. Zool. UMCS, Lublin

474. Nowe stanowiska *Emus hirtus* (LINNAEUS, 1758) i *Ocypus ophthalmicus* (SCOPOLI 1763) (Coleoptera: Staphylinidae: Staphylininae) w Polsce

New localities of *Emus hirtus* (LINNAEUS, 1758) and *Ocypus ophthalmicus* (SCOPOLI 1763) (Coleoptera: Staphylinidae: Staphylininae) in Poland

KEY WORDS: Coleoptera, Staphylinidae, *Emus hirtus*, *Ocypus ophthalmicus*, new records, Wielkopolska-Kujawy Lowland, Poland.

Emus hirtus (LINNAEUS, 1758)

– Łask - Ostrów (UTM: CC71), 26 IV 2003 – 1 ex., w stercie kompostowanych odchodów z gołębnika, leg. A. KRUPICKI; 7 VII 2007 – 2 ex., kopulująca para pod krowimi odchodami, leg. A. KRUPICKI.

Gatunek rozprzestrzeniony głównie w południowej, środkowej i zachodniej Europie. Wykazywany także z Wysp Brytyjskich, Danii i Szwecji. Gatunek występujący lokalnie i pojedynczo, tylko w niektórych latach liczniej spotykany. Wykazany z wielu krain, lecz większość danych pochodzi głównie z XIX lub początku XX wieku (BURAKOWSKI i in. 1980: Kat. Fauny Pol., XXIII, 7: 1-172). Po 1980 roku wykazany tylko z Pojezierza Pomorskiego (GUTOWSKI, RUTA 2004: Nowy Pam. fizjogr., 3, 1-2: 27-60), Puszczy Białowieskiej (BOROWIEC i in. 1992: Wiad. entomol., 11, 3: 133-141), Podlasia (KUBISZ, SZWAŁKO 1991: Wiad. entomol., 10, 1: 5-14) oraz z Sudetów Zachodnich (MAZUR 1993: Wiad. entomol., 12, 4: 243-250). Zasiadła zarówno tereny otwarte jak i lesiste, prowadząc drapieżny tryb życia; odżywia się larwami owadów występującymi w rozkładających się szczątkach roślinnych, ekskrementach lub w padlinie (BURAKOWSKI i in. 1980: ibid.).

Ocypus ophthalmicus (SCOPOLI 1763)

– Łask - Ostrów (CC71), 5 IX 2005 – 1 ex., pod kępą wrzosu, w pobliżu zabudowań działkowych, leg. A. KRUPICKI.

Gatunek rozmieszczony od północnej Afryki przez prawie całą Europę aż po Wyspy Brytyjskie, wykazywany również z Kaukazu i Armenii. W Polsce szeroko rozmieszczony, jednakże rzadko notowany a z wielu krain nie wykazywany od ponad pół wieku (BURAKOWSKI i in. 1980: ibid.). Najnowsze dane o występowaniu tego gatunku pochodzą z Pojezierza Pomorskiego (SMOLEŃSKI 1995: Wiad. entomol., 14, 2: 123) i Wyżyny Lubelskiej (STANIEC 1996: Wiad. entomol., 15, 1: 23-29). Zasiadła lasy mieszane, wrzosowiska, trawiaste stoki i kserotermiczne zbocza. Spotykany pod butwiejącymi szczątkami roślinnymi, kamieniami i wśród mchów (BURAKOWSKI i in. 1980: ibid.).

Okazy dowodowe znajdują się w kolekcji Andrzeja KRUPICKIEGO. Autorzy dziękują Panu Andrzejowi MELKE za cenne uwagi na temat rozmieszczenia omawianych gatunków.

Piotr PAWLIKIEWICZ, Kat. Zool. Bezkręg. i Hyrobiol. UŁ, Łódź
Andrzej KRUPICKI, Łask